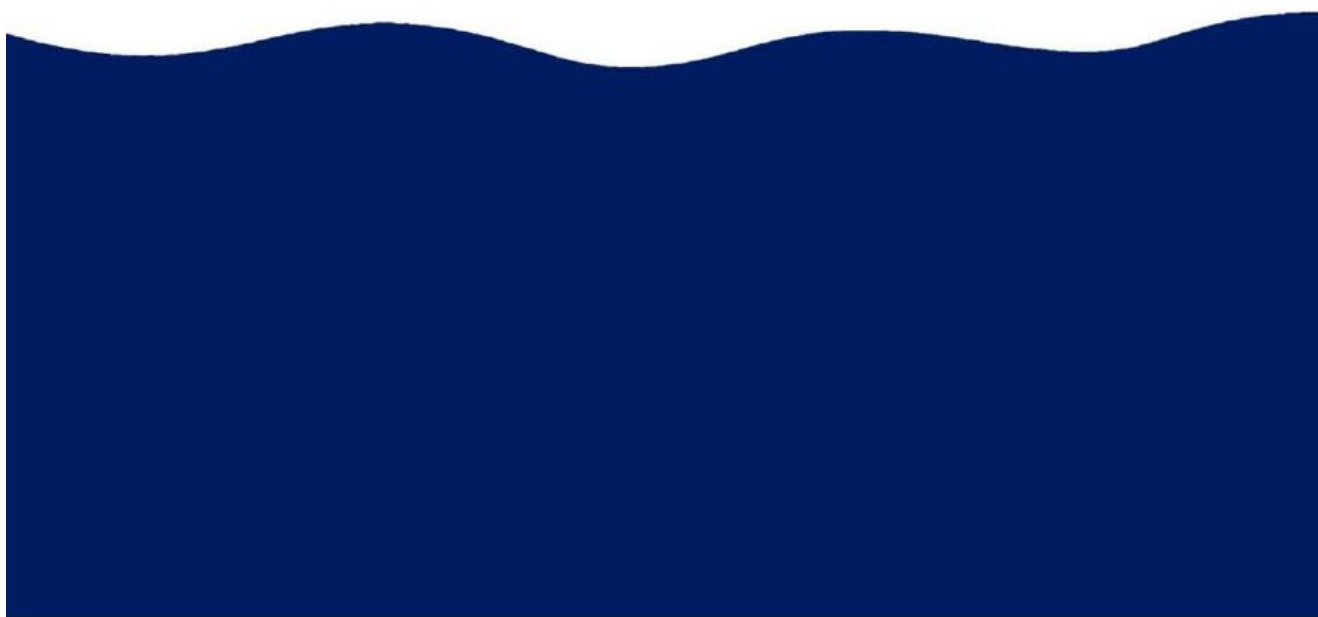

ПОСІБНИК
ДЛЯ
МІЖНАРОДНИХ СУДДІВ-РЕФЕРІ
РОЗДІЛ I
Арбітраж

ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСЬКОЮ

ВФУ 2013

	Зміст	Сторінка
L.1	Вступ	L 2
L.2	Покарання	L 2
L.3	Принципи арбітражу	L 3
L.4	Процедурний порядок	L 5
L.5	Арбітр	L 6
L.6	Висновки	L 6

L.1 Вступ

Арбітражний розгляд протестів є процесом розв'язання протестів без використання формальностей, яких необхідно додержувати за проведення повних слухань протестів. Арбітраж є просто досить короткою зустріччю між тими спортсменами, між якими має місце протест, і досвідченим суддею, чи двома суддями, які виступають у ролі арбітрів. Всі сторони погоджуються брати у цьому участь, і якщо будь хто із них відмовляється від такої участі, то арбітраж не може тривати далі. Змагуни розповідають арбітрові, чи арбітрам, що саме відбувалося на воді, а арбітр, чи арбітри приймають рішення щодо того, яке судно, якщо таке є, порушило правило. Сторона, яка порушила правило, може прийняти зменшене покарання, що його передбачено у вітрильницькій інструкції. Якщо є згода з рішенням арбітрів, то протестуючий відкликає протест, і спірне питання постає розв'язаним без слухання протесту протестовим комітетом. Головною метою арбітражу є спростити і прискорити процес розв'язання протестів, які стосуються таких випадків, які не потребують проведення повних слухань.

Деякі класи мають свій власний порядок арбітражу, але загальний формат і кінцеве покарання є однаковими, за винятком відсоткових покарань.

L.2 Покарання

Арбітраж може спрацьовувати тільки тоді, коли те судно, яке арбітр вважає порушником правил, отримує покарання, яке є меншим за дискваліфікацію, яку воно може отримати у разі відбування будь якого наступного слухання. Покарання зазначається у вітрильницькій інструкції, і, у разі сприйняття його судом, як наслідку арбітражного розбору, набирає такого ж статусу за правилом 64.1(b), як і покарання, яке воно могло б прийняти ще на воді.

Покарання, що накладається в результаті арбітражного розбору, має бути більш суворим, ніж покарання, яке судно може прийняти на воді під час інциденту, але ж, зрозуміло, менш суворим, ніж дискваліфікація. Багато суддів прийшли до висновку, що залікове покарання на 30, чи 40% від кількості допущених суден, округлене до наступного цілого, є обґрунтованим і працює надійно. Більш суворі покарання часто-густо призводять до того, що змагуни відмовляються від них і намагаються, навзаєм, намагаються використати свій шанс повністю уникнути ДСК (DSQ) у приміщенні для слухань. Менш суворе покарання знижує зацікавленість змагуна у виконанні покарання безпосередньо на воді. Судно не може отримати залікову кількість очок, що є гіршою, ніж та, що відповідає ДСК (DSQ). Як і за інших варіантів залікових покарань, порядок фінішування інших суден у перегонах, про які йдеться, не може змінюватися. Таким чином два судна можуть отримати однакову залікову кількість очок.

Для суден, що фінішували після всього флоту, будь яке застосоване відсоткове покарання має завжди відповідати покаранню, що є таким самим, як і дискваліфікація. Як арбітражне, альтернативне до фіксованого 40%, покарання, до таких суден може застосовуватися плинне покарання, у вигляді очок, що відповідають або 40% від допущених суден, або 50% від різниці між місцем судна на фініші у перегонах, про які йдеться, і кількістю допущених суден, залежно від того, що є меншою величиною. До всіх відсоткових покарань застосовуйте формулу округлення, яка застосовується у правилі A10.

Покарання має бути точно визначене у вітрильницькій інструкції. Так само, як і за умов прийняття покарань на воді, покарання, що приймаються на березі, мають бути доступними для застосування, якщо це є доречним, щодо кожного з суден, якщо тільки не проводиться слухання протесту. Такий порядок виключає можливі несправедливості, які можуть мати місце у разі прийняти зменшене покарання буде можливим тільки через арбітраж. Наприклад:

- (a) Якщо зменшене покарання можна прийняти тільки через арбітраж, то судно, яке порушило правило за випадку, який не підпадає під розгляд арбітрами, є позбавленим права на прийняття такого ж самого покарання, яке судно може отримати за менш складної ситуації, яка підпадає під розгляд арбітрами.
- (b) Протестуючий не може позбавити опротестованого можливості отримати зменшене покарання просто тим, що не з'явиться на арбітражний розгляд. Якщо опротестований має можливість прийняти зменшене покарання або за розгляду, або поза розглядом певного випадку арбітрами, то протестуючий не може мати корисливий здобуток від своєї неявки на арбітражний розгляд.

- (с) Взагалі покарання, яке є доступним після перегонів, надає можливість судну, яке, коли буде уже на березі, дати собі звіт у тому, що ним було порушено правило, прийняти покарання замість того, аби зійти з перегонів (ЗЗП (RET)).

За будь яких випадків, покарання має відповідати характеру порушення. Судно, яке приймає покарання, інше, ніж сходження з перегонів, має бути таким, що не створило травмування людини, чи серйозного пошкодження матчастини, або ж не набуло істотної переваги через порушення ним правила.

L.3 Принципи арбітражу

Для прийняття рішень щодо запровадження арбітражу на певних змаганнях, організаторам і протестовим комітетам важливо дати собі звіт у тому, що арбітраж є у повній залежності від правил перегонів. Якщо він застосовується так, як описано тут, то є таким, що відповідає правилам і сумісний з *Правилами вітрильницьких перегонів 2013-2016*. Застосування арбітражу ні в якому разі не змінює статусу жодного з правил Частини 5 (Протести, відшкодування, слухання, неетична поведінка і апеляції), якими захищаються інтереси учасників змагань. Всі гарантії, що є суттю Розділу А Частини 5, (Протести і відшкодування) та Розділу В Частини 5, (Слухання і ухвали) залишаються непорушними.

Якщо рішення арбітра прийнято протестуючим, то протест постає відкликаним і скасовується. Якщо рішення арбітра протестуючим не приймається, то протест залишається в силі і протестовим комітетом щодо нього має бути проведено слухання за правилами Розділу В Частини 5. Дивіться правило 63.1 (Вимоги щодо слухання).

Через положення про перегони і вітрильницьку інструкцію має бути доведено до відома змагунів, що всі протести, які стосуються правил Частини 5, або правила 31, підпадають під розгляд арбітром. У вітрильницькій інструкції правило 44.1 має бути змінено фразою на кшталт:

Правило 44.1 змінено так, що судну, яке порушило правила Частини 2, чи правило 31, дозволяється прийняти покарання після перегонів, але до початку слухання протесту. Таким покаранням має бути залікове покарання, обчислене за правилом 44.3(с), яке дорівнює 30 або 40% (залежно від того, яке є застосовним) від кількості допущених суден, або ж 50% від різниці між місцем судна на фініші у перегонах, про які йдеться, і кількістю допущених суден, залежно від того, що є меншою величиною.

Арбітражний розгляд відбувається після того, як подано письмовий протест, але ще перед тим, як розпочнеться слухання протесту, про який йдеться. Якщо тільки у вітрильницькій інструкції не зазначено, що дозволено присутність спостерігачів, арбітражний розгляд проводиться у затишному приміщенні, поза доступом для інших змагунів та спостерігачів і може відбуватися у відкритому місці, чи у невеличкому, приміщенні. Показання і опитування, що відбуваються протягом арбітражного розгляду не можуть бути почутими жодною особою, яка може постати свідком на наступному (якщо таке відбудеться) слуханні протесту. Бути присутніми на арбітражному розгляді дозволяється тільки самим суддям-арбітрам, протестуючому і опротестованому. Не дозволяється залучення жодних свідків. Якщо змагун вважає, що у випадку мають фігурувати свідки, то протест має бути відправленим для слухання протестовим комітетом.

Арбітраж може застосовуватися тільки для таких протестів, що:

- є таким, де фігурують тільки два судна. Протест, який включає три, чи й більше суден, зазвичай є надто складним, аби його менш, ніж за 15 хвилин розв'язали один-двоє суддів,
- є таким, що стосується тільки правил Частини 2, чи правила 31. У разі стає ясным, що застосовними є й інші правила, або до випадку може бути причетним інше судно, арбітражний розгляд має бути закрито, а протест передано протестовому комітетові,
- є таким, де не мало місце травмування людини, чи серйозне пошкодження матчастини.

Арбітражний розгляд не є слуханням протесту. Позате, що головні процедурні порядки щодо слухання є застосовними в арбітражі, суддя-арбітр не є зобов'язаним дотримуватись правил Частини 5, які регламентують проведення слухань протестів. І арбітр, і змагуни, мають дати собі звіт у тому, що будь який учасник арбітражного розгляду, може вирішити, що протест має бути розглянуто протестовим комітетом на слуханні. Таке звернення змагуна не може бути відхилене.

Суддя-арбітр проводить розгляд, маючи на увазі, що протест все ще може бути розглянутий протестовим комітетом на слуханні. Допоки рішення не буде визнане та протест не буде відкликаний, суддя-арбітр ніколи не вступає в дискусію стосовно тлумачення правила, і не дає відповідей на запитання щодо своїх висновків.

Справою суддів-арбітрів є прийняття рішення щодо найвірогідніших наслідків протесту, у разі його буде розглянуто на слуханні протестовим комітетом. Це включає також і чинність протесту, що є першим кроком у процесі слухань протестів. Це включає можливість того, що протест буде визнано недійсним. Наприклад, якщо у письмовому протесті зазначено, що протестовий прапор було піднесено через 3 хвилини після інциденту, і на те не було жодних виняткових підстав то припинить провадження. Повідомте протестуючому, що протест не є дійсним.

Арбітражне слухання починається зі з'ясування дійсності (чинності) протесту через процедурний порядок, що його зазначено у арбітражних порядках деяких класів, а саме:

Якщо обидві сторони протесту погоджуються на тому, аби звернутися до арбітражу, то вони погоджуються із тим, що

(а) протест є дійсним, та

Це не може бути вичерпним з'ясуванням фактів того, що відбулося. Якщо таке є потрібним, то протест не підходить для арбітражного розбору. Суддя-арбітр має запитати: "яким чином ви сповістили (опротестованого) про ваш протест?" та "чи махали ви прапором? (якщо це було потрібним)" або "чи вигукнули ви слово "протест?" У цьому допомагає просто звернення до опротестованого про підтвердження. Не допускайте довгих відповідей і не заглиблюйтеся у з'ясування часу піднесення прапору, чи часу, коли було зроблено вигук.

Оцінка арбітром дійсності протесту має йти наступним шляхом:

НЕДІЙСНИЙ	СУМНІВНО	ДІЙСНИЙ
-----------	----------	---------

Аби бути справедливим стосовно всіх сторін суддя-арбітр має провадити далі, навіть якщо наявність фактів щодо дійсності протесту є обмеженою і через те дійсність протесту є сумнівною.

Суддя-арбітр має припинити провадження якщо він, чи вона є переконаним у тому, що протест є недійсним. У такому разі арбітр має запропонувати протестуючому відкликати свій протест.

У разі протест є дійсним, суддя-арбітр має провести по черзі опитування кожної із сторін, іноді із застосуванням макетів суден. Арбітр ставить необхідні запитання, але жорстко керує процесом. Ніякі свідки не залучаються.

Приймаючи рішення суддя-арбітр має брати до уваги, що будь які можливі опитування свідків, чи проведення більш глибокого і ретельного опитування сторін не може вплинути на надані арбітрові факти.

Суддя-арбітр має з'ясувати:

- Покарання має приймати тільки одне, чи обидва судна, які є учасниками інциденту.
 - Це може бути з причини порушення правила, або правил, одним, або обома суднами.
 - Суддя-арбітр застосовує принципи виправдовування до судна, яке було наражене іншим судном на порушення правила. У разі виправдання судна А суддя-арбітр має запропонувати іншому судну В прийняти покарання. Зверніться до правила 64.1(a).
- Протест має бути скасованим.
 - Таке може мати місце, якщо жодне з суден не порушило правил, або ж через те, що протест є недійсним (не чинним)
- Протест має бути переданий протестовому комітетові

- Протест може виявитися надто складним для того, аби прийняти по ньому рішення без залучення свідків, або ж він може стосуватися правила, яке не підпадає під арбітраж.

Рішення арбітра має бути обмежене застосуванням одного із цих трьох варіантів. Він, чи вона, наразі не дає жодних пояснень щодо свого рішення.

Процес уповні має тривати не більше за 10-15 хвилин. Якщо цей час треба буде продовжувати, то це означатиме, що справа є надто складною для арбітражу і арбітражне слухання має бути закрито. Відтак протест передається протестовому комітетові.

Якщо ж рішення арбітрів сприймається сторонами, і прийнято якихось відповідних покарань, суддя-арбітр, відтак, звертається із запитанням, чи не бажає протестувальник відкликати свій протест. Для проведення арбітражних розглядів протестовий комітет дав згоду на те, аби надати арбітрам права діяти від імені комітету і дозволяє пропонувати відкликати протест за правилом 63.1 (Вимоги щодо слухання). Майте на увазі, що для протестувальника є слушні підстави, але немає жодних обов'язків відкликати протест.

Якщо протест не відкликано, то по ньому має бути проведено слухання протестовим комітетом. Іноді протестувальник може не погодитись на відкликання протесту, аби опротестований через слухання протесту отримав заліковий стан ДСК (DSQ). Суддя-арбітр має пояснити, що у разі судно прийняло відповідне покарання, то правило 64.1(b) є застосовним. За такого випадку протестовий комітет може покарати протестувальника на наступному слуханні протесту, але судно, яке прийняло покарання, відтак не може бути покараним додатково.

Коли протест буде відкликано, суддя-арбітр може обговорити випадок з будь якого боку зі сторонами у протесті. Часто у разі наявності на це часу у судді-арбітра, вдалий арбітраж завершується обговоренням різних можливих сценаріїв випадку. Якщо арбітр наразі не має змоги обговорювати випадок за браком часу, то він призначає для цього зустріч на інший термін.

Існують явні підстави для того, аби арбітр був членом журі на слуханні протесту, яке відбувається з причини того, що рішення арбітра не було сприйнятим, включно і з підставою, аби журі залишалось призначеним як належить. Відомо, що асоціації класів і низка НПО мають свої власні процедурні порядки, які зазначаються у вітрильницьких інструкціях, або у вигляді їх частин, або як доповнення до них.

У пунктах вітрильницьких інструкцій, де описано процедурний порядок арбітражу, може міститися також і додаткова інформація, яка їх стосується. Показання, що мали місце на арбітражних розглядах, мають залишатися конфіденційними, і арбітр, перед тим, як відбудеться слухання протесту, має не вести обговорень з членами протестового комітету жодних сторін арбітражного процесу. Суддя-арбітр не може бути викликаним у якості свідка на будь яке з наступних слухань, адже показання, отримані арбітром раніше, не є такими, що отримані з перших рук.

Суддя-арбітр може бути запрошеним на слухання у якості свідка, якщо слухання проводиться за правилом 69, а також, може бути і стороною у слуханні, яке стосується звинувачень у брехні на слуханні протесту.

L.4 Процедурний порядок

Якщо протест отримано протестовим секретаріатом, то суддя, чи секретар протестового комітету, який отримує протест, має зробити позначку про час отримання і попросити протестувальника бути напоготові. Суддя, або арбітр, має проглянути протести і вирішити, які з них підпадають під арбітражний розгляд.

На великих змаганнях краще мати більше, ніж одного судді-арбітра, аби процес відбувався без затримок. Якщо протест є відповідним для розгляду в арбітражі, то протестувальникові

пропонується знайти представника іншого судна і арбітражне слухання має бути призначене на якомога ближчий термін.

Якщо одна з сторін не з'являється на арбітражне слухання, то арбітражне слухання не може відбуватися. Через добровільне єство арбітражу правило 63.3(b) постає незастосовним. Секретар журі має відтак призначити час для слухання протесту, про який йдеться.

Судді потрібно мати у наявності положення про перегони, вітрильницьку інструкцію, та будь які додатки і доповнення до них, книгу чинних правил перегонів, годинник, аби слідкувати за часом, і макети суден. Корисно також мати під рукою і *Книгу випадків* але до неї не треба звертатися тоді, коли змагуни перебувають на місці арбітражного розгляду. Якщо арбітрові потрібно взяти до уваги випадок ISAF, то інцидент треба вважати надто складним для розгляду в арбітражному порядку.

Корисно, але, все ж таки, не обов'язково, друкувати заздалегідь бланки про прийняття покарання. Адже на останній сторінці бланку протесту є місце для позначки про відкликання протесту протестувальником.

Суддя-арбітр може допомагати протестувальникові щодо правлення змісту протесту відповідно до правила 61.2. У разі неприйняття його рішення сторонами, суддя-арбітр не робить запису про своє рішення на протестовому бланку.

Майте на увазі, що навіть тоді, як обидві сторони погодилися із рішенням арбітражу, арбітражний розгляд не є завершеним, допоки відкликання протесту не прийнято арбітром (правило 63.1) і допоки на це не є згоди протестувальника. Абсолютно доцільним є отримання арбітром наступних записів у протестовому бланку: *“Я відкликаю цей протест”* або: *“Я підтверджую порушення правила і приймаю покарання, що його зазначено у вітрильницькій інструкції”* з підписами змагунів під ними.

Суддя-арбітр може, за наявності слушних підстав, прийняти звернення про відкликання протесту ще перед початком розгляду. Проте, якщо слухання розпочалося і арбітр завважив, що протестувальник порушив правило, то протестувальник не матиме права на відкликання протесту, допоки не зазначить про прийняття покарання.

Рішення арбітражу не підпадають під апелювання. У правилі 70.1 чітко зазначається, що апеляція може бути подана тільки на ухвалу протестового комітету. Якщо протест відкликано, то його більше не існує і нема на що подавати апеляцію.

L.5 Суддя-арбітр

Суддя, чи судді, які будуть проводити арбітражні розгляди, мають бути дуже обізнаними щодо вимог правил. Арбітр має бути здатним швидко мислити і швидко приймати рішення, а також має сприймати аргументи, що їх наводять змагуни. Відмінний суддя, який може надавати цінні поради, має бути не тільки гарним арбітром, але й зазвичай має бути і досконалим знавцем щодо розв'язування таких складних протестів, які не підлягають розгляду в арбітражному порядку. Якщо інші судді хочуть опанувати арбітражний процес, то прийнятним є дозволити йому, чи їй, бути присутніми на арбітражних слуханнях у якості спостерігачів, якщо тільки на це погоджуються обидві сторони.

L.6 Підсумки

Спорт вітрильницьких перегонів є таким спортом, у якому має місце самозабезпечення правопорядку і спосіб вирішення спірних питань на воді починається з вигуку «протест». Якщо опротестоване судно приймає покарання на воді, то суперечку розв'язано. Якщо ж опротестоване судно не виконує покарання, то подальший процес часто-густо сприймається спортсменами, як надто формальний і як такий, що забирає багато часу.

Арбітражний розгляд протестів є проміжним способом щодо розв'язання протестів ще перед тим, як протест буде розглянуто протестовим комітетом на слуханні. Арбітраж надає змагунам шанс отримати покарання менш суворе, ніж дискваліфікація, коли він дасть собі звіт у тому, що порушив правило. Арбітраж не охоплює всіх протестів, але за більшості випадків, у яких застосовними є правила Частини 2 і правило 31, арбітраж розглядається змагунами, як швидкий, не заформалізований і менш лячний шлях, ніж участь у слуханні протесту.